

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Josep Gifreu, Alex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat (*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Miriam Diez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia Eibert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Òscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Una gran fragilitat

Les darreres eleccions al Parlament de Catalunya han deixat com a conseqüència prevista un hemicicle extremadament fragmentat i com a resultat imprevisible la gran fragilitat de la força política que les ha guanyades. Artur Mas les va convocar empès per tres certeses: l'enorme força popular que va exhibir l'independentisme social amb la manifestació de la Diada, la intransigència de Mariano Rajoy, que va rebutjar qualsevol reforma estructural del sistema de finançament de Catalunya, i la impossibilitat d'aprovar els Pressupostos de l'any que ve i d'aconseguir suports parlamentaris que li permeteren el mínim d'estabilitat política necessària en uns moments de grans turbulències. L'actual president de la Generalitat en funcions no se n'ha sortit. Volia una majoria "extraordinària" per liderar el procés sobiranista i per poder governar amb la tranquil·litat parlamentària necessària i ha acabat amb una representació encara més magra. Per tant, la pregunta immediata que se'n desprèn és òbvia: com s'ho faran ara Mas i Convergència i Unió per aconseguir el suport que buscaven en una situació parlamentària encara més adversa?

En les seues primeres declaracions Artur Mas ha afirmat que les urnes li han deixat la responsabilitat de governar i la necessitat de fer-ho amb una altra força política. Aquesta força no pot ser el Partit Popular, si no és que el líder de Convergència i Unió renuncia d'arrel al gran compromís sobiranista que va assumir quan es va presentar a les eleccions. Tampoc no pot ser el PSC. El seu primer secretari, Pere Navarro, ha advertit que no donaran al candidat convergent una confiança "que no s'ha guanyat". Només queda una tercera opció per garantir la governabilitat: Esquerra Republicana. Però el seu candidat i president, Oriol Junqueras, ha anunciat d'entrada la vocació de "ser el primer partit de l'oposició". Els republicans facilitaràn l'investidura de Mas com a president, però no veuen gens clar anar més enllà en un compromís que comporta acceptar l'estratègia política de CiU, assumir el dèficit fiscal que ha marcat el govern espanyol—condicionat també per la Unió Europea— i assumir uns Pressupostos marcats encara més per les retallades.

Artur Mas, doncs, pot ser investit president, però immediatament es trobarà amb una situació encara molt més dramàtica que la que el va impulsar a convocar eleccions. No és estrany, doncs, que des de la federació que lidera es busquen totes les coincidències que poden facilitar l'entrada al govern d'Esquerra Republicana o almenys uns suports bàsics que impedisquen haver de tornar a convocar eleccions.

Als nostres lectors

Rebel·lions diverses

En què coincideixen i en què discrepen sense remei Convergència i Unió i Esquerra Republicana? Des de la constatació de les conviccions i el programa de cadascuna d'aquestes dues forces polítiques es pot facilitar l'acord que permeta un govern estable a Catalunya? Aquesta és la qüestió que aborden en aquest número d'EL TEMPS Àlex Milian i Gemma Aguilera. Des del País Valencià i les Balears, mentrestant, arriben dues revoltes. Els empresaris mallorquins han plantat cara a José Ramón Bauzá, que ha anunciat un augment de taxes i impostos que afectarà bàsicament les grans superfícies comercials i l'activitat de lloguer d'automòbils. S'insinuen més acomiadaments i trasllats de seus socials a Navarra i el País Basc. Al País Valencià l'Ajuntament de Vila-real s'ha convertit en un laboratori del que seria un futur govern valencià. Un laboratori que es nega a pagar les factures gens clares de l'anterior consistori del Partit Popular.